

[Pia Kjærsgaard]

hvad miljøministeren har foretaget i den anledning.

Svar (6/4 84):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

I sommeren 1983 aftalte jeg med Københavns overborgmester og Tårnbys borgmester at søge Vestamager åbnet i sommeren 1984, hvis det kunne ske på betryggende måde. Med henblik på at vurdere bl.a. dette spørgsmål blev der nedsat et udvalg med repræsentanter for de berørte myndigheder, herunder forsvarsministeriet.

Forsvarsministeriets eksperter har under udvalgsarbejdet skønnet, at det vil være forsvarligt at åbne arealet for publikum under visse forudsætninger, bl.a. om afsøgning og rydning af en række nærmere angivne områder.

Udvalget har i en indstilling af 10. februar 1984 på denne baggrund anbefalet en åbning af Vestamager under forudsætning af, at de nævnte betingelser er opfyldt.

Jeg er på denne baggrund indstillet på, at Vestamager skal åbnes for publikum, så snart de nævnte betingelser er opfyldt, hvilket forventes at kunne ske til sommer.

Spørgsmålet har i øvrigt været forelagt skovstyrelsen og forsvarsministeriet, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Forsvarsministeriets igangværende afsøgning af området har vist, at der kan forekomme forsagere – dvs. granater, der ikke er eksploderet ved nedslag – i området. En væsentlig del af disse granater er øvelsesgranater, som er helt ufarlige. Forsagerne vil normalt være begravet under 30–80 cm sand og græstørv, og det er ikke forbundet med risiko at betræde arealet, selv lige over granaten. Der er alene en lille risiko for ulykker ved opgravning og hårdhændet behandling af granaterne, f.eks. ved bearbejdning med en hammer eller ved forsøg på fjernelse af dele af granaterne. Man må her erindre, at det er en fejl i tændsystemet, der har bevirket, at den overordentlig kraftige påvirkning, som granaten blev udsat for ved nedslaget, ikke udløste en eksplosion.

Forsvarsministeriets forudsætninger for en åbning af arealet er, at følgende arealer afsøges og ryddes:

1. Arbejdsarealer til stianlæg, der afsøges i 50 meters bredde.
2. Opholdsarealer, dvs. arealer, der udlægges til ophold eller ved deres form og placering antages at tiltrække publikums ophold.
3. De kendte og veldefinerede skydemålsområder.

Der afsøges overalt i indtil 2 meters dybde med minesøgere. Alle udslag kontrolleres ved opgravning.

Inden åbningen er der således foretaget rydning både af de områder, hvor publikum forventes at komme, og af de områder, hvor militærets eksperter forventer at finde forsagere.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der også kan forekomme forsagergranater uden for de kendte målområder. Årsagen hertil er, at forsvaret ikke har eksakte oplysninger om områdets anvendelse under Danmarks besættelse i 1940–45. Man har derfor besluttet at træffe yderligere foranstaltninger til sikring af publikum:

1. Hegnet om arealet opretholdes, således at adgang finder sted gennem få porte.
2. Ved alle porte opsættes iøjnefaldende advarselskilte med forbud mod at færdes uden for udtrykkeligt tilladte områder.
3. De uafsøgte områder afmærkes med røde adgangsforbudsskilte.

Med disse foranstaltninger skønner forsvarsministeriet at der ikke vil være risiko for uforvarende at komme galt af sted med en granat på skydeterrænet.

Det tilføjes, at forsvarsministeriet har oplyst, at afsøgningen af området foretages med ca. 30 konstabler, der specielt er uddannet til dette job. Konstablerne er enten gensatte arbejdsløse eller værnepligtige, der ellers skulle have været hjemsendt. Mandskabet er foreløbig kontraktansat til 1. december 1984, hvorefter afsøgningen forventes reduceret noget, men dog ikke mere, end at en gennemgang af hele arealet vil kunne være afsluttet inden for en 10-årig periode. Forlænges kontraktforholdet med det nuværende mandskab, vil en total gennemgang af arealet kunne gennemføres inden for en 2-årig periode, hvilket vil medføre en udgift på ca. 10 mill. kr.«